I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

KOMMISSIONENS BESLUTNING Nr. 528/76/EKSF

af 25. februar 1976

om fællesskabsregler for medlemsstaternes intervention til fordel for stenkulindustrien

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske Kul- og Stålfællesskab, særlig artikel 2 til 5, 46, 47, 67, 68 og 95, stk. 1 og 2,

under henvisning til høring af Det rådgivende Udvalg og samstemmende og enstemmig udtalelse fra Rådet, og

ud fra følgende betragtninger :

I

De strukturelle ændringer af energimarkedet i slutningen af halvtredserne foranledigede medlemsstaterne til den 21. april 1964 at vedtage en protokol om energiproblemer (1). I overensstemmelse med punkt 11 i denne protokol og på grundlag af traktatens artikel 95, stk. 1 og 2, vedtog Den høje Myndighed den 17. februar 1965 beslutning nr. 3/65 om fællesskabsregler for medlemsstaternes interventioner til fordel for stenkulindustrien (2). Denne beslutning, som forlængedes ved Kommissionens beslutning nr. 27/67 (3), gjaldt indtil den 31. december 1970 ;

en undersøgelse af de økonomiske betingelser, hvorunder produktion og afsætning af fællesskabskul foregik i 1970, viste, at kulminerne i mange af Fællesskabets minedistrikter ikke var levedygtige trods de foretagne rationaliseringsbestræbelser : efter høring af Det rådgivende Udvalg og efter samstemmende og enstemmig udtalelse fra Rådet vedtog Kommissionen derfor den 22. december 1970 beslutning nr. 3/71 (4) ; denne beslutning udløber den 31. december 1975 ;

de begivenheder, der siden 1973 har præget verdensmarkedet for energi, særlig markedet for råolie, har skabt en ny situation for Fællesskabets stenkulindustri ; der er ikke alene opstået betydelige problemer med hensyn til sikkerheden i Fællesskabets energiforsyning, også priserne for energi er steget voldsomt, hvilket har medført en forbedring i konkurrencesituationen for virksomhederne i stenkulindustrien ; det økonomiske tilbageslag har imidlertid skabt nye problemer og vanskeligheder ;

nødvendigheden af at sikre Fællesskabets energiforsyning på lang sigt bør foranledige medlemsstaterne til i så udstrakt grad som muligt at formindske deres afhængighed af energiimport (5) ; for Fællesskabets stenkulindustri gælder i betragtning af denne nye situation følgende retningslinjer (6) :

— den samlede stenkulproduktion i Fællesskabet bør opretholdes under hensyntagen til de naturlige og tekniske forudsætninger i de enkelte minedistrikter og under tilfredsstillende økonomiske betingelser ;

— der bør udfoldes bestræbelser på at opretholde eller genvinde stenkulindustriens konkurrenceevne gennem produktionsforøgelse, rationalisering og omkostningssænkning ;

— der bør føres en aktiv arbejdskraftpolitik ;

— investeringsvirksomheden bør intensiveres i egnede minedistrikter med henblik på forøgelse af eksisterende produktionskapacitet og skabelse af ny produktionskapacitet ;

med hensyn til stenkulindustriens indtjening kan det konstateres, at situationen er forbedret ; mange distrikter og virksomheder har nået rentabilitetstærsklen, så-

(1) EFT nr. 69 af 30. 4. 1964, s. 1099/64.
(2) EFT nr. 31 af 25. 2. 1965, s. 480/65.
(3) EFT nr. 261 af 28. 10. 1967, s. 1.
(4) EFT nr. L 3 af 5. 1. 1971, s. 7.
(5) »Fællesskabets energipolitik ; Mål for 1985« (dok. KOM (74) 1960 endel.)
(6) »Orientering på mellemlang sigt vedrørende kul 1975 — 1985«, EFT nr. C 22 af 30. 1. 1975.

fremt man ikke tager hensyn til forpligtelser stammende fra fortiden som følge af lukningerne af miner i de forløbne år (gamle forpligtelser); der findes stadig urentable miner, der sandsynligvis må lukkes senere, idet det dog vil være nødvendigt at foretage lukningerne i en passende rytme for at undgå økonomiske og sociale vanskeligheder i de pågældende distrikter;

på grund af usikkerheden med hensyn til fremtiden er det vanskeligt at forudsige, hvilke ændringer der kan indtræde i stenkulindustriens finansielle situation som følge af udviklingen i dennes kostpriser og i priserne for de konkurrerende energiformer;

det er derfor ikke sikkert, at stenkulindustriens finansielle situation vil gøre det muligt for denne selv at føre de ovennævnte retningslinjer ud i livet; dersom medlemsstaterne indstiller enhver ydelse af støtte til stenkulindustrien, vil lukning af urentable miner være uundgåelig på kort sigt og opnåelsen af den langsigtede stabilisering af produktionen vil være truet; en sådan udvikling vil:

— gøre det umuligt at nå det i EKSF-traktatens artikel 2, stk. 2, anførte principielle mål, navnlig fordi den vil forstyrre de bestræbelser på at rationalisere stenkulindustrien, der er foretaget i fælles interesse og med de i traktatens artikel 3, litra c), d), e) og g) anførte mål for øje;

— have følger for Fællesskabets energiforsyning, som er i modstrid med traktatens artikel 3, litra a);

— desuden indebære risiko for, at der opstår alvorlige forstyrrelser i de økonomiske og sociale forhold i nogle af Fællesskabets minedistrikter;

i henhold til EKSF-traktaten har medlemsstaterne beholdt deres kompetence til at foretage ændringer i finansieringen af de sociale ydelser, dog således at Kommissionen har en mulighed for at intervenere, såfremt den konstaterer, at de af medlemsstaterne foretagne ændringer vil kunne forvanske konkurrencevilkårene inden for det fælles marked; offentlige tilskud til finansiering af de sociale ydelser med henblik på at dække de unormale byrder, som hviler på stenkulindustrien som følge af det økonomiske tilbageslag, kan betragtes som forenelige med det fælles marked; dette er især tilfældet, såfremt de offentlige foranstaltninger bevirker, at forholdet mellem udgiften pr. beskæftiget minearbejder og ydelsen pr. ydelsesberettiget bringes ned på det niveau, som er gældende i de øvrige industrigrene; under de nuværende omstændigheder er det tilstrækkeligt, at foretage en samordning af de foranstaltninger, der træffes med dette formål for øje; traktaten indeholder ikke fornøden hjemmel hertil; i dette tilfælde, som ikke er omhandlet i traktaten, kan bestemmelserne i artikel 95, stk. 1, anvendes;

i henhold til traktaten skal der drages omsorg for indførelse, opretholdelse og overholdelse af normale konkurrencebetingelser; som følge af nedgangen i stenkulproduktionen i løbet af de sidste årtier hviler der unormale og ulige byrder på virksomhederne, som kan forvanske de normale konkurrencevilkår; offentlige tilskud til finansiering af disse byrder, der gør det muligt at dække dem helt eller delvist, kan betragtes som forenelige med det fælles marked, såfremt Kommissionens kontrol er sikret, og såfremt der sker en fastlæggelse af hvilke byrder, der kan betragtes som stammende fra fortiden; forudsætningerne for finansiering af de sociale ydelser gælder tilsvarende her;

af disse grunde er det nødvendigt at indføre nye fællesskabsregler for støtte til stenkulindustrien for til enhver tid at kunne sikre, at de ovenfor nævnte mål nås; traktaten indeholder ingen særlig hjemmel for Kommissionen til at indføre sådanne regler; i dette tilfælde, som ikke er omhandlet i traktaten, er det nødvendigt at anvende bestemmelserne i artikel 95, stk. 1, for at sikre at de i traktatens indledende artikler anførte mål nås.

II

En sådan anvendelse af traktatens artikel 95, stk. 1, må indpasses i Fællesskabets almindelige betræbelser på at fastlægge en fælles energipolitik; med udgangspunkt i udviklingen inden for energisektoren konstaterede Rådet på sin samling den 17. december 1974 [1] bl.a.:

— at såfremt Fællesskabet i høj grad forbliver afhængigt af energi indført fra tredjelande, særlig af olie, vil dette under de nuværende og forventelige forhold på verdensmarkedet kunne bringe Fællesskabets økonomiske balance og det økonomiske og sociale fremskridt i fare; det er derfor påkrævet at begrænse denne afhængighed så meget som muligt,

— at Fællesskabets samlede produktionsniveau for stenkul bør opretholdes på tilfredsstillende økonomiske betingelser;

[1] Rådets resolution R/3649/74.

på sin samling den 13. februar 1975 (1) godkendte Rådet med henblik på virkeliggørelsen af ovennævnte mål for Fællesskabets stenkulindustri følgende retningslinjer :

— der må drages omsorg for gennemførelse af de nødvendige investeringer, samt for at en passende arbejdskraft er til rådighed,

— der må sikres en stabil og regelmæssig afsætning på tilfredsstillende økonomiske vilkår og under hensyntagen til forbrugernes interesser ;

der bør i denne forbindelse især tages hensyn til afsætningen af kul til stålindustrien og elektricitetsværkerne ; desuden bør der træffes foranstaltninger til oprettelse af kullagre, der skal kompensere virkningerne af variationer i efterspørgslen og imødegå tilfælde af forsyningsstop ;

ved virkeliggørelsen af disse principper er det imidlertid vigtigt, at de foranstaltninger, der skal træffes, ikke går ud over, hvad der er strengt nødvendigt, og kun afviger fra traktatens almindelige bestemmelser, i det omfang det er uomgængeligt nødvendigt for at løse problemerne inden for Fællesskabet, idet det især bør undgås, at der gives indirekte støtte til industrielle kulforbrugere ;

på grundlag af ovenstående retningslinjer for den kulpolitik, der skal føres, skal Kommissionen før gennemførelsen af disse retningslinjer undersøge medlemsstaternes finansielle interventioner til fordel for stenkulindustrien for at konstatere, om de bidrager til virkeliggørelsen af følgende mål :

— stabilisering af Fællesskabets samlede produktion på tilfredsstillende økonomiske vilkår,

— koncentration af produktionen på de miner, henholdsvis de minedistrikter, der har de bedste muligheder for at forøge deres produktivitet, eller som forekommer mest egnede til at bidrage til forsyningen af særlige kulmarkeder inden for Fællesskabet,

— lukning af urentable miner uden at der opstår alvorlige økonomiske og sociale vanskeligheder i de områder, hvor der endnu ikke er tilstrækkelige muligheder for anden beskæftigelse.

III

Kommissionens godkendelse af de foranstaltninger, som regeringerne har til hensigt at træffe, bør ske på grundlag af et nøje og fuldstændigt kendskab til disse foranstaltninger og under hensyntagen til deres økonomiske og sociale sammenhæng ; derfor bør medlemsstaterne i medfør af traktatens artikel 47 forpligtes til regelmæssigt at meddele Kommissionen alle oplysninger om de direkte eller indirekte interventioner, som de har til hensigt at gennemføre til fordel for stenkulindustrien, samt om grundene til og rækkevidden af disse interventioner særlig med henblik på virkningerne på produktionens udvikling på lang sigt og under hensyntagen til udsigterne på lang sigt for en sikker kul- og energiforsyning ;

det er desuden nødvendigt at opstille kriterier, som kan sikre, at støtten er i overensstemmelse med det tilstræbte mål ; det må derfor forhindres, at der ydes støtte, som på grund af dens relative betydning eller særlige omstændigheder ved den ville være uforenelig med det fælles markeds funktion, især når betingelserne for produktionen, afsætningen og samhandelen derved ændres på en måde, som er i modstrid med den fælles interesse ; det må derfor sikres, at medlemsstaternes finansielle interventioner så vidt muligt :

— er tilpasset de kvantitative prognoser for hvert minedistrikt eller hver virksomhed,

— er i overensstemmelse med retningslinjerne i denne beslutning, både med hensyn til stabiliseringen på lang sigt af produktionen på tilfredsstillende økonomiske vilkår og med hensyn til prisdannelsen for fællesskabskul med henblik på at undgå indirekte støtte til industrielle kulforbrugere,

— bidrager til at fremme rationaliseringen,

— forhindrer, at der opstår alvorlige økonomiske og sociale vanskeligheder i områder, hvor mulighederne for anden beskæftigelse endnu er utilstrækkelige ;

Kommissionen bør ved vurderingen af støtten ikke alene tage hensyn til den støtte, der ydes med hjemmel i denne beslutning, men også til alle andre finansielle foranstaltninger til fordel for stenkulindustrien i Fællesskabet ; dersom den økonomiske situation i virksomhederne inden for stenkulindustrien kræver det, bør det desuden være muligt at udbetale forskud, også før godkendelsesproceduren er afsluttet.

IV

Der bør ske en fastlæggelse af de former for støtte, der kan nyde godt af en forhåndsgodkendelse fra Kommissionen :

a) stabilisering af den samlede produktion i Fællesskabet på tilfredsstillende økonomiske vilkår vil kunne opnås, såfremt der tilvejebringes yderligere produktionskapacitet i nye eller eksisterende miner i de distrikter, hvor de økonomiske betingelser er gunstige ; med dette for øje skal der foretages betydelige investeringer, og finansieringen af disse kan

(1) Rådets resolution R/505/75.

lettes ved hjælp af støtte ; for at sikre et mere gennemsigtigt støttesystem bør virksomhederne inden for stenkulindustrien forpligtes til at bogføre investeringsstøtte på en særskilt konto ;

b) stabiliseringen af den samlede produktion medfører desuden udgifter til personalets uddannelse og stabilisering ; det bør derfor være muligt at godkende støtte til finansiering af sådanne udgifter ;

c) for at sikre en kontinuerlig udnyttelse af produktionskapaciteten samt for at forøge elasticiteten i udbudet af fællesskabskul bør virksomhederne i stenkulindustrien kunne oprette og vedligeholde konjunkturbestemte lagre af kul og koks ; da de økonomiske byrder i forbindelse hermed kan blive meget store, bør det være muligt at godkende støtte til dette formål ;

d) dersom stenkulproducenterne opretholder sikkerhedslagre af kul og koks på foranledning af deres regeringer for at forøge sikkerheden i energiforsyningen, bør de byrder, som dette påfører dem, helt eller delvis kunne begrænses eller dækkes ved hjælp af støtte ;

e) med henblik på at sikre afsætningen af fællesskabskedelkul til elektricitetsværkerne kan det blive nødvendigt for medlemsstaterne at træffe særlige foranstaltninger ; det må i så fald sikres, at disse foranstaltninger ikke går ud over, hvad der er nødvendigt for at bibeholde disse kuls konkurrenceevne, og at de ikke anvendes i en form, der skader gennemførelsen af denne beslutning ;

f) det kan ikke udelukkes, at de ovenfor nævnte støtteformer ikke er tilstrækkelige for minedistrikter og virksomheder, der er urentable, til at forhindre alvorlige økonomiske og sociale vanskeligheder i de områder, hvor der endnu ikke er tilstrækkelige muligheder for anden beskæftigelse, ligesom det heller ikke kan udelukkes at de ikke er tilstrækkelige til at forhindre, at produktionen i andre minedistrikter, der er af afgørende betydning for forsyningen på lang sigt, falder til under det niveau, der må betragtes som passende med henblik på at sikre Fællesskabets energiforsyning ; i disse tilfælde kan det være nødvendigt at yde en støtte, der dog ikke må overstige forskellen mellem de forventede gennemsnitlige omkostninger i forbindelse med stenkulsproduktionen og de gennemsnitlige indtægter, der kan opnås i det følgende kalenderår ;

Kommissionen kan efter drøftelse med medlemsstaternes regeringer begrænse støtten til de minedistrikter, der er af afgørende betydning for forsyningen på lang sigt, såfremt den konstaterer, at forskellen mellem omkostninger og indtægter skyldes, at stenkulindustriens virksomheder handler på en måde, der hverken står i et rimeligt forhold til økonomisk tilfredsstillende vilkår eller til de krav, som sikkerheden i energiforsyningen stiller på lang sigt ;

en virksomheds manglende økonomiske balance kan gøre det nødvendigt også at dække faktiske tab, som er indtrådt i virksomheden i løbet af de to foregående år, såfremt det kan dokumenteres, at undladelse af at dække disse tab ville have følger, der strider imod denne beslutnings mål.

V

På grund af den i øjeblikket uoverskuelige udvikling inden for stenkulindustrien er anvendelsen af de forskellige støtteformer, som er hjemlet i de forskellige situationer, et effektivt middel til at nå både de økonomiske og de sociale mål, som er anført i traktatens indledende artikler ;

den rette gennemførelse af denne beslutning bør sikres ved bestemmelser, som giver Kommissionen mulighed for effektivt at udøve sine beføjelser med hensyn til godkendelse, for at stille passende betingelser for en sådan godkendelse, samt for senere at gennemføre den nødvendige kontrol og at tilbagekalde godkendelsen, når den ikke mere er berettiget ; Kommissionen bør endvidere være i stand til at modsætte sig, at virksomheder, som modtager støtte, praktiserer kunstigt lave priser — enten ved anvendelse af deres prislister eller ved tilpasning af deres tilbud — som kan forstyrre det fælles markeds rette funktion ; det bør desuden være muligt at suspendere denne beslutning i tilfælde af alvorlige forstyrrelser i forsyningen af markedet eller væsentlige ændringer af de økonomiske vilkår, der ligger til grund for beslutningens vedtagelse ; Kommissionen vil underrette Rådet om gennemførelsen af beslutningen i 1980 ;

i betragtning af nødvendigheden af at sikre Fællesskabets energiforsyning og for at gøre det muligt for virksomhederne inden for stenkulindustrien at træffe de nødvendige dispositioner bør gyldighedsperioden for denne beslutning fastsættes til ti år ; for at der kan tages hensyn til nye omstændigheder bør det være muligt efter udløbet af en periode på fem år efter beslutningens ikrafttræden at ændre eller ophæve denne på foranledning af en medlemsstat eller Kommissionen efter den i EKSF-traktatens artikel 95, stk. 1, fastsatte fremgangsmåde —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING :

AFDELING I

Generelle mål

Artikel 1

Kommssionen er bemyndiget til på de nedenfor anførte betingelser at godkende medlemsstaternes finansielle interventioner til fordel for Fællesskabets stenkulindustri, når disse — under iagttagelse af de mål, som Rådet i sin resolution af den 17. december 1974 har fastsat med hensyn til Fællesskabets kulproduktion — letter virkeliggørelsen af følgende mål :

1. Opretholdelse, forøgelse eller rationalisering af produktionskapaciteten i de miner eller minedistrikter som synes bedst egnede til på lang sigt at sikre Fællesskabets forsyning med kul til energiproduktion og med kokskul på tilfredsstillende økonomiske betingelser, idet der tages hensyn til deres beliggenhed i forhold til markederne, til deres reserver af efterspurgte kvaliteter eller til muligheden for at forbedre deres produktivitet.

2. Yderligere tilpasning til markedsforholdene af produktionen i urentable miner og minedistrikter, på en måde der ikke skaber alvorlige økonomiske og sociale vanskeligheder i de områder, hvor der endnu ikke er tilstrækkelige muligheder for anden beskæftigelse.

AFDELING II

Medlemsstaternes forpligtelser

Artikel 2

(1) Har en medlemsstat til hensigt at træffe foranstaltninger med det i artikel 1 nævnte mål for øje, skal den senest den 1. november hvert år for hvert kulminedistrikt eller hver virksomhed i stenkulindustrien meddele følgende oplysninger til Kommissionen :

1. alle de direkte eller indirekte finansielle interventioner, som den i løbet af det følgende år har til hensigt at gennemføre til fordel for stenkulindustrien ;

2. såfremt de finansielle interventioner tjener til at finansiere sociale ydelser inden for stenkulindustrien :

   a) gældende administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser og ændringer til gældende og allerede meddelte bestemmelser ;

   b) størrelsen af de sociale ydelser, opdelt efter art, som i det foregående år blev udbetalt til arbejdstagere og tidligere arbejdstagere i stenkulindustrien og de, der måtte indtræde i deres rettigheder, samt antallet af ydelsesberettigede og de tilsvarende oplysninger for de almindelige sociale sikringsordninger ;

   c) de forskellige kilder og størrelsen af de dertil svarende beløb, som har været anvendt til finansieringen af de i punkt 2, litra b), nævnte ydelser ;

3. såfremt de finansielle interventioner tjener til dækning af gamle forpligtelser, som måtte påhvile stenkulindustriens virksomheder :

   a) arten af de gamle forpligtelser, der skal dækkes ;

   b) den forventede størrelse af de gamle forpligtelser i det år, støtten ydes ;

   c) det omfang, hvori virksomhederne har indregnet de gamle forpligtelser i omkostningerne vedrørende den løbende produktion eller har opbygget finansielle reserver med henblik på selv at dække de gamle forpligtelser ;

4. grundene til og rækkevidden af de forskellige interventioner samt alle yderligere oplysninger til bedømmelse af interventionerne i overensstemmelse med bestemmelserne i denne beslutning samt dokumentation for, at interventionerne ikke er mere vidtgående end absolut påkrævet for at nå de nævnte mål ;

5. prognoser over den forventede udvikling i produktionen, indførselen og afsætningen af stenkul og koks af stenkul i form af statusopgørelser :

   a) for det kommende femte år :

      — en samlet prognose over de disponible mængder og afsætningen af stenkul ;

   b) for det kommende år :

      — en prognose over de disponible mængder og afsætningen af stenkul, opdelt på følgende sektorer : koksværker, elektricitetsværker, andre industrielle forbrugere og husopvarmning ;

      — en prognose over produktion og afsætning af koks opdelt på de forskellige sektorer ;

6. oplysninger for en femårsperiode om den forventede udvikling i den eksisterende produktionskapacitet i minedistrikterne og virksomhederne indenfor stenkulindustrien samt om planer og foranstaltninger med henblik på åbning af nye miner ;

7. oplysninger for et år forud om planlagte lukninger af miner eller dele af miner samt prognoser over omstrukturering af de pågældende områder og genbeskæftigelse af ledig arbejdskraft i forbindelse med programmerne for den regionale udvikling;

(2) for 1976 skal de i stk. 1 anførte oplysninger meddeles senest den 30. juni 1976;

(3) har en medlemsstat til hensigt i løbet af kalenderåret at gennemføre interventioner af finansiel karakter, der knytter sig til dem, der allerede er meddelt i henhold til stk. 1, eller at ændre eksisterende foranstaltninger, skal den give Kommissionen meddelelse derom så betids, at Kommissionen kan undersøge de påtænkte foranstaltninger og udtale sig om dem i overensstemmelse med nedenstående fremgangsmåder.

AFDELING III

Fremgangsmåder ved undersøgelse og godkendelse

Artikel 3

(1) På grundlag af følgende kriterier undersøger Kommissionen enhver foranstaltning, som medlemsstaterne har til hensigt at træffe til fordel for stenkulindustrien, for at konstatere om den er forenelig med den rette funktion af det fælles marked for kul:

1. sammenhængen mellem de kvantitative prognoser for de enkelte distrikter og virksomheder inden for rammerne af Fællesskabets samlede forsyning med kul og koks;

2. hensyntagen til samhandelen inden for Fællesskabet og til konkurrenceforholdene mellem Fællesskabets stenkulproducenter;

3. hensigtsmæssigheden af regeringernes finansielle foranstaltninger under hensyntagen til denne beslutnings mål og prisdannelsen for fællesskabskul i det omfang, hvori denne påvirkes af støttens størrelse, under iagttagelse af princippet om, at støtten ikke må overstige det absolut nødvendige og ikke må føre til indirekte støtte til de industrielle forbrugere;

4. fremskridt med hensyn til tilpasning og udvikling af produktionskapaciteten og rationalisering af de miner, hvor produktiviteten er størst, under hensyntagen til deres beliggenhed i forhold til markederne og til deres reserver af efterspurgte kulkvaliteter;

5. forebyggelse af alvorlige økonomiske og sociale vanskeligheder, fremkaldt ved lukninger af miner med ringe indtjeningsevne i et område, hvor mulighederne for anden beskæftigelse endnu er utilstrækkelige.

(2) Ved undersøgelsen på grundlag af de i stk. 1 anførte kriterier tager Kommissionen ikke alene hensyn til den støtte, som kan ydes på grundlag af denne beslutning, men også til alle andre finansielle foranstaltninger til fordel for Fællesskabets stenkulindustri. Den drager herved omsorg for, at støtten og de finansielle foranstaltninger ikke er i modstrid med det i traktaten indeholdte forbud mod forskelsbehandling.

Artikel 4

(1) Statslige interventioner til finansiering af sociale ydelser betragtes som forenelige med det fælles marked i det omfang, de bevirker, at forholdet mellem udgiften for virksomhederne inden for stenkulindustrien pr. beskæftiget minearbejder og ydelsen pr. ydelsesberettiget bringes ned på samme niveau som i de andre industrier.

(2) Medlemsstaternes regeringer skal forelægge Kommissionen de nødvendige faktiske oplysninger og detaljerede beregninger af de i stk. 1 nævnte forhold mellem udgifter og ydelser.

Artikel 5

(1) Foranstaltninger, der træffes af staterne til fordel for virksomhederne for at gøre det muligt for dem at dække udgifter hidrørende fra lukning af miner, og som ikke har forbindelse med den løbende produktion eller afsætningen af kul, betragtes som forenelige med det fælles marked, såfremt de ikke overstiger disse udgifter (gamle forpligtelser). Der kan ydes dækning for:

1. udgifter, som kun påhviler virksomheder, hvor lukninger finder sted eller har fundet sted, nemlig:

   a) udgifter til dækning af sociale ydelser, der står i forbindelse med pensionering af arbejdstagere, før disse har nået den ved lov fastsatte pensionsalder;

   b) andre ekstraordinære udgifter, til arbejdstagere, der har mistet deres arbejde som følge af lukninger;

   c) ydelse af pension og godtgørelser, ud over de lovbestemte pensionsordninger til arbejdstagere, der har mistet deres arbejde på grund af lukning, samt til personer, som var berettigede til disse ydelser før lukningen;

   d) vederlagsfri leverancer af kul til arbejdstagere, der har mistet deres arbejde på grund af lukninger, samt til personer, der var berettigede dertil før lukningen;

   e) resterende skattemæssige forpligtelser;

   f) ekstra sikkerhedsarbejder under jorden, forårsaget af lukninger;

g) terrænskader, der skyldes mineanlæg, der tidligere har været i drift ;

h) resterende forpligtelser i form af bidrag til organer, der har til opgave at sørge for vandforsyning og spildevandsbortledning ;

i) øvrige resterende forpligtelser i forbindelse med vandforsyning og spildevandsbortledning ;

j) resterende forpligtelser i forbindelse med tidligere minearbejderes sygesikringsordning ;

k) ekstraordinære forringelser af aktiver, forårsaget af minelukninger i tilfælde, hvor dækningen af disse ekstraordinære tab er uomgængelig nødvendig, for at virksomheden kan overleve.

2. udgifter, der påhviler adskillige virksomheder :

a) forhøjelse af bidragene — udenfor de lovbestemte ordninger — til dækning af sociale ydelser, som følge af formindskelsen af antallet af bidragspligtige på grund af lukninger ;

b) udgifter til vandforsyning og spildevandsbortledning, som følge af lukninger ;

c) forhøjelse af bidragene til organer, der har til opgave at sørge for vandforsyning og spildevandsbortledning, i det omfang denne forhøjelse skyldes et fald i den bidragspligtige stenkulproduktion efter lukning.

(2) Støtten kan gives i form af en fast ydelse, som ikke overstiger de faktiske gamle forpligtelser.

(3) Medlemsstaternes regeringer skal meddele Kommissionen de nødvendige faktiske oplysninger og detaljerede beregninger af forholdet mellem virksomhedernes samlede faktiske gamle forpligtelser og den påtænkte foranstaltning.

Artikel 6

(1) Kommissionen kan efter høring af Rådet godkende den i artikel 7 til 12 omhandlede støtte, såfremt den konstaterer, at denne er i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 3.

(2) Kommissionen afgiver efter de fremgangsmåder og regler, som er fastsat i traktaterne, udtalelse om alle andre former for støtte og finansielle interventioner, især de i artikel 4 og 5 anførte, dersom disse falder ind under traktaterne.

(3) Medlemsstaterne må ikke uden forudgående godkendelse fra Kommissionen yde den i stk. 1 nævnte støtte.

(4) Såfremt virksomhedernes økonomiske situation nødvendiggør udbetaling af forskud på de påtænkte finansielle interventioner før godkendelsesproceduren er afsluttet, skal disse forskud betegnes som sådanne og må kun ydes under udtrykkeligt forbehold om tilbagebetaling.

AFDELING IV

Støtte fra medlemsstaterne

Artikel 7

(1) Statsstøtte, der har til formål at opretholde eller forøge produktionskapaciteten i distrikter, hvor de økonomiske betingelser er gunstige, kan godkendes.

(2) Statsstøtte, der har til formål at rationalisere virksomhederne eller tilpasse dem til forholdene på kulmarkedet og som bidrager til at forbedre rentabiliteten eller sikkerheden i eksisterende miner, kan godkendes.

(3) Den i stk. (1) og (2) omhandlede støtte kan ydes til særlige investeringsprojekter, investeringsprogrammer eller til afprøvning af nyt teknisk udstyr på følgende betingelser :

1. disse investeringsprojekter eller -programmer skal bidrage til forbedring af rentabiliteten eller sikkerheden i minerne ; regeringerne skal fremlægge dokumentation herfor ;

2. investeringsprojekter eller -programmer, som tjener til forbedring af rentabiliteten, skal hovedsagelig bidrage til :

   a) koncentration af mineanlæg ;

   b) forøget mekanisering og automatisering af kulbrydningen eller arbejdet under jorden ;

   c) forædling af stenkul ;

3. investeringer, der tjener til afprøvning af nyt teknisk udstyr, skal bidrage til at fremskynde og lette den praktiske anvendelse af ny teknisk viden inden for stenkulindustrien.

(4) Virksomhederne inden for stenkulindustrien har pligt til at bogføre modtagen investeringsstøtte på en særskilt konto.

(5) Hvis det drejer sig om investeringsprogrammer, skal Kommissionen endvidere mindst én gang årligt for de forskellige projekter i det program, hvis gennemførelse er blevet besluttet, underrettes om formålene med de pågældende projekter, investeringsudgifterne samt de tilsvarende støttebeløb.

(6) Dersom den søgte støtte vedrører investeringer, der allerede er begunstiget gennem foranstaltninger i medfør af EKSF-traktatens artikel 54 og 55, skal beløbene for disse begunstigelser angives for hvert enkelt projekt.

Artikel 8

Statsstøtte med henblik på at lette finansieringen af virksomhedernes udgifter til den absolut nødvendige ansættelse, uddannelse, tilpasning og stabilisering af personalet, kan godkendes.

Artikel 9

(1) Støtte til oprettelse og vedligeholdelse af ekstraordinære lagre for at forøge elasticiteten i udbudet af fællesskabskul med henblik på en bedre tilpasning til konjunktursvingninger i efterspørgslen, kan godkendes.

(2) Støtteberettigede er kun lagre af gangbare kul og koks, som tilhører producenterne eller direkte eller indirekte finansieres eller oplagres af disse, og som tilsammen overstiger en tolvtedel af årsproduktionen af stenkul i det pågældende minedistrikt eller den pågældende virksomhed. Ved opgørelsen af de konjunkturbestemte lagre lades de sikkerhedslagre, der opretholdes i henhold til artikel 10, ude af betragtning.

(3) Støtten må højst dække udgifterne til oplagring af de i stk. (2) nævnte mængder, afskrivninger inklusive, hvorimod værdinedskrivninger ikke tages i betragtning.

(4) Et støttebeløb pr. ton fastsættes ét år forud for henholdsvis kokskul, andre kul og koks; der skal gøres rede for beregningen af disse beløb.

Artikel 10

Der kan gives godkendelse til støtte til oprettelse og vedligeholdelse af langfristede sikkerhedslagre af kul og koks, som tilhører producenterne eller direkte eller indirekte finansieres eller oplagres af disse, og som oplagres på produktionsstedet eller hos forbrugeren med henblik på at forøge sikkerheden i kulforsyningen i tilfælde af afbrydelser i energiforsyningen, i det omfang disse lagre oprettes på foranledning af regeringen i den pågældende medlemsstat. Den støtte, der ydes hertil, kan dække de egentlige udgifter til oplagring, afskrivninger og værdinedskrivninger. Ud over disse udgifter kan det offentlige godtgøre virksomhederne den kapital, der er bundet i sikkerhedslagrene, såfremt det garanteres, at beløbet tilbagebetales til det offentlige, dersom sikkerhedslagrene realiseres.

Artikel 11

(1) Støtte fra medlemsstaterne specielt til fordel for fællesskabskedelkul, der anvendes i elektricitetsværkerne, med henblik på at stabilisere den langsigtede afsætning af kedelkul inden for denne sektor, kan godkendes.

(2) Den i stk. (1) omhandlede støtte skal ydes på en sådan måde, at den kan indpasses i det almindelige støttesystem, og således at den ikke er til hinder for gennemførelsen af denne beslutning.

Artikel 12

(1) Støtte ud over den i artikel 7 til 11 omhandlede støtte kan godkendes, dersom det godtgøres:

1. at tilpasningen af produktionen i urentable minedistrikter til det niveau, der dikteres af markedsvilkårene, ville fremkalde alvorlige økonomiske og sociale vanskeligheder i et område, hvor der endnu ikke er tilstrækkelige muligheder for anden beskæftigelse, eller

2. at den produktionskapacitet, der er nødvendig på lang sigt for at sikre Fællesskabets energiforsyning, ikke kan opretholdes uden denne støtte i rentable minedistrikter eller i minedistrikter, hvis produktion er nødvendig for forsyningen af særlige markeder.

(2) Den i stk. (1), punkt 1, omhandlede støtte kan kun ydes:

1. hvis lukning af miner og afskedigelse af arbejdskraft må forudses;

2. dersom den for de enkelte minedistrikter eller virksomheder højst dækker forskellen mellem de forventede gennemsnitlige omkostninger ved stenkulproduktionen og de gennemsnitlige indtægter, der kan opnås i det følgende kalenderår (kulproduktionsår);

3. såfremt den beregnes med et standardbeløb pr. ton produktion for de enkelte minedistrikter eller virksomheder;

4. såfremt størrelsen af støtten dokumenteres ved fremlæggelse af oplysninger om de gennemsnitlige produktionspriser og indtægter for det kortest mulige forudgående tidsrum.

(3) Den i stk. (1), punkt 2, omhandlede støtte skal beregnes efter de i stk. (2), punkt 2 til 4, fastsatte kriterier med det forbehold, at Kommissionen kan fastsætte en øvre grænse, hvis den konstaterer, at forskellen mellem de forventede gennemsnitlige omkostninger ved stenkulproduktionen og de gennemsnitlige

indtægter, der kan opnås i det følgende kalenderår (kulproduktionsår) er forårsaget af en udvikling inden for virksomhederne i stenkulindustrien, som hverken står i et rimeligt forhold til økonomisk tilfredsstillende vilkår eller til de krav, som sikkerheden i energiforsyningen stiller på lang sigt.

(4) Den omkostningslettelse, som fremkommer ved ydelse af støtte i henhold til artikel 4 og 5 samt 7 til 11, skal tages i betragtning ved beregningen af minernes produktionsomkostninger og driftstab.

Normale afskrivninger og en normal forrentning af den kapital, som er nødvendig for driften, kan indregnes i produktionsomkostningerne.

(5) Ved fastsættelsen af støttens størrelse skal der tages hensyn til den støtte, der ydes i medfør af beslutning nr. 73/287/EKSF om kokskul og koks. Denne støtte skal fremgå af opgørelsen.

(6) Dersom videreførelse af en produktion er nødvendig på grund af et af de i stk. 1 omhandlede forhold, men denne videreførelse er truet på grund af virksomhedernes manglende økonomiske balance, kan der undtagelsesvis ud over den støtte, der kan ydes i henhold til stk. (2) og (3) godkendes en støtte, der højst kan dække forskellen mellem omkostninger og indtægter ved stenkulproduktionen i løbet af de to forudgående år, dersom denne forskel endnu ikke er blevet dækket. I dette tilfælde skal der forelægges en redegørelse for de i de foregående stykker omhandlede forhold for den periode, i hvilken tabene er opstået. Det skal endvidere oplyses, i hvilket omfang disse tab i mellemtiden er blevet nedbragt ved hjælp af andre statslige foranstaltninger.

AFDELING V

Almindelige og afsluttende bestemmelser

Artikel 13

Ved bedømmelsen af, om de af medlemsstaterne påtænkte finansielle foranstaltninger er forenelige med det fælles markeds rette funktion, skal Kommissionen også tage hensyn til den støtte, der kan godkendes i henhold til beslutning nr. 73/287/EKSF af 25. juli 1973.

Artikel 14

(1) Kommissionen kan for at sikre, at den støtte, som den godkender, udelukkende ydes med de i artikel 7 til 12 anførte mål for øje :

1. stille enhver passende betingelse for sin godkendelse,

2. for de begunstigede virksomheders vedkommende begrænse den i EKSF-traktatens artikel 60 hjemlede ret til tilpasning af tilbud og forpligte virksomhederne til overholdelse af mindstepriser. I tilfælde af overtrædelse finder EKSF-traktatens artikel 64 anvendelse.

(2) Kommissionen kan gennemføre passende kontrol hos virksomhederne.

(3) Kommissionen tilbagekalder godkendelsen af støtte eller ændrer den, hvis den konstaterer, at støtten ikke mere opfylder de betingelser, der er fastsat i artikel 7 til 12, eller at de faktiske følger af denne støtte eller anvendelsen af den er i modstrid med betingelserne for dens godkendelse. Den pågældende medlemsstat skal inden for de af Kommissionen fastsatte frister efterkomme beslutningen om tilbagekaldelse af godkendelsen eller om ændring af dens indhold.

Artikel 15

Konstaterer Kommissionen på begæring af en medlemsstat eller på eget initiativ, at :

1. gennemførelsen af denne beslutning medfører risiko for alvorlige forstyrrelser på det fælles kulmarked eller vanskeligheder, som kan give sig udtryk i en forværring af energiforsyningen i almindelighed eller af regionale økonomiske forhold, eller

2. der indtræder betydelige ændringer i vilkårene for eller omfanget af handelen på kulmarkedet inden for Fællesskabet, hvorved de økonomiske vilkår, som dannede grundlaget for denne beslutning, forandres,

kan Kommissionen efter høring af de interesserede parter helt eller delvis suspendere gennemførelsen af denne beslutning. Den giver straks Rådet meddelelse herom.

Uafhængig af bestemmelserne i foregående stykke forelægger Kommissionen i løbet af 1980 Rådet en beretning om de erfaringer, der er indvundet, og de problemer, der har vist sig, i forbindelse med gennemførelsen af denne beslutning.

Artikel 16

Kommissionen giver med regelmæssige mellemrum Rådet meddelelse om gennemførelsen af denne beslutning.

Artikel 17

Kommissionen træffer efter høring af Rådet alle nødvendige foranstaltninger med henblik på gennemførelsen af denne beslutning.

Artikel 18

(1) Denne beslutning træder i kraft den 1. januar 1976. Den gælder indtil den 31. december 1985.

(2) Efter udløbet af en periode på fem år efter denne beslutnings ikrafttræden, kan denne på foranledning af en medlemsstat eller af Kommissionen ophæves eller ændres efter den i EKSF-traktatens artikel 95, stk. 1, fastsatte fremgangsmåde, såfremt dette er påkrævet som følge af nye omstændigheder.

Denne beslutning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 25. februar 1976.

På Kommissionens vegne

Christopher SOAMES

Næstformand